

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/157/2023
Identifikačné číslo spisu:	5118213973
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5118213973.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne V. Y., narodenej XX. I. XXXX, H., I. XXX/XX, zastúpenej advokátkou Mgr. Zuzanou Karkóovou, Žilina, Daniela Dlabača 35, proti žalovaným 1/ Z. I., narodenej XX. N. XXXX, F., H. XXXX/XX, 2/ N. I., narodenému XX. N. XXXX, F., H. XXXX/XX, obom zastúpeným advokátkou JUDr. Janou Ftorkovou, Žilina, V. Spanyola 8343/1A, o určenie hranice pozemkov a vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27C/74/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. novembra 2022 sp. zn. 7Co/99/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 04. novembra 2021, č. k. 27C/74/2018-426, žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že je vlastníčkou novovytvorenej parcely C-KN č. XXXX/X, trvalý trávnatý porast, o výmere XX m², ktorá sa nachádza v obci a v katastrálnom území G. a bola vytvorená a zameraná GP č. XXXXXXXX-XX/XXXX, vyhotoveného firmou K.-I. dňa 09. 08. 2018, a to oddelením od parcely C-KN č. XXXX a domáhala sa určenia, že žalovaní 1/ a 2/ sú podieloví spoluvlastníci novovytvorenej C-KN parc. č. XXXX/X, trvalý trávny porast, o výmere XXXX . m², a to každý vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1 a napokon sa domáhala, aby žalovaní 1/ a 2/ boli povinní na vlastné náklady odstrániť oplotenie postavené na hranici pozemkov medzi C-KN parc. č. XXXX a C-KN parc. č. XXXX/X a toto postaviť podľa vlastníckej hranice novovytvorených C-KN parc. č. XXXX/X a č. XXXX/X, zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie v podstatnom konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania, najmä podľa predloženého znaleckého posudku č. X/XXXX znalkyne Ing. I. Y. a jeho

doplnenia a podľa odborného vyjadrenia č. X/XXXX Ing. D. N. a jeho doplnenia, ako aj podľa výsluchu oboch Ing. Y. a Ing. N. na pojednávaní dňa 27. novembra 2019 mal jednoznačne preukázané, že v roku 1983 prebehlo technicko-hospodárske mapovanie, na základe ktorého bola určená hranica medzi pozemkami tak, ako je predmet konania C-KN parc. č. XXXX a parc. č. XXXX a táto bola zakreslená do katastrálnej mapy a aj v čase nadobúdacích titulov tvrdených žalobkyňou, už platil tento stav, kde priebeh hranice je totožný podľa tohto posledného mapovania z roku 1983 tak, ako je v súčasnosti zakreslená hranica vo vektorovej kat. mape. Znalkyňa Ing. Y. veľmi podrobne odôvodňovala, v čom došlo k chybnému zakresleniu hranice z dôvodu nesprávneho určenia lomového bodu, čo má za následok nesprávne určenú hranicu podľa katastrálnych podkladov aj v súčasnosti a z čoho vychádzala žalobkyňa, keď sa domáhala určenia vlastníckeho práva k časti pozemku C-KN parc. č. XXXX. Teda pozemkom, ktorý bol predmetom jednotlivých nadobúdacích titulov, od ktorých odvodzovala vlastnícke právo žalobkyňa, bola parcela v stave, ako bola zobrazená v katastrálnej mape podľa mapovania z roku 1983, t. j. parcela č. XXXX, o výmere XXXX. m2 . Vo všetkých nadobúdacích tituloch bola táto parcela jasne a určite špecifikovaná ako parcela parc. č. XXXX, orná pôda, o výmere XXXX m2 katastrálne územie G., čím žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k tejto parcele tak, ako bola evidovaná v katastrálnom operáte a na základe nadobúdacích titulov osvedčenia o vlastníckom práve N XX/XXXX, Nz XXX/XX, kúpnej zmluvy V XXX/XX a dedičského rozhodnutia 46D/449/2017 žalobkyňa nenadobudla vlastnícke právo ani v časti k pozemku C-KN parc. č. XXXX tak, ako je zapísaný na LV XXXX. Skutočnosť, že bol spor a rozdielne výklady ohľadne lomových bodov, hranice týchto parciel, nemá vplyv na to, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno, pretože nepreukázala nadobúdací titul, na základe ktorého by mala nadobudnúť vlastnícke právo k pozemku, ktorého žalobou domáha. Aj v prípade, že by v roku 1983 došlo k posunu lomových bodov a nesprávnemu zakresleniu hranice medzi susediacimi pozemkami, nemalo by to žiadny vplyv na nadobudnutie sporného vlastníckeho práva žalobkyňou, pretože žalobkyňa podľa predložených a tvrdených nadobúdacích titulov mohla nadobudnúť vlastnícke právo k parcele C-KN parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v rozsahu, v akom sú určené v katastrálnych operátoch, t. j. zhodne ako v čase prevodu a prechodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti ako aj v súčasnosti, teda tak, ako je pozemok evidovaný v katastrálnej mape.

1.2. Prvoinštančný súd poukázal, že skúmal aj možnosť nadobudnutie vlastníckeho práva žalobkyňou titulom vydržania v zmysle § 129 a nasl. Občianskeho zákonníka, žalobkyňa ale nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k novovytvorenej parcele CKN parc. č. XXXX/X ani týmto titulom z dôvodu absencie podstatnej náležitosti a to dobromyseľnej držby, čo vyplýva zo samotnej žaloby v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 17C/183/2016, ktorou žalobkyňa so svojím nebohým manželom žiadali zriadiť vecné bremeno, ktoré bude spočívať v práve cesty cez celý pozemok CKN parc. č. XXXX, z čoho je zrejmé, že žalobcovia si v tomto konaní boli vedomí, že tento pozemok CKN parc. č. XXXX nie je ich vlastníctvom, ale je vo vlastníctve inej osoby Z. I. a žiadali k nemu zriadiť vecné bremeno ako právo k cudzej veci. Táto skutočnosť preto vylučuje nadobudnutie vlastníckeho práva titulom vydržania v prospech žalobkyne.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 16. novembra 2022, č. k. 7Co/99/2022-471, rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“) potvrdil ako vecne správny (výrok I.) a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2.1. Odvolací súd uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým záverom a prejednávaniu veci vecne správne posúdil. Keďže odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, tento náležite odôvodnil, z akého dôvodu žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne jej dobromyseľnosti o vydržanie sporného pozemku, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje, pričom na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP len na niektoré ďalšie skutočnosti.

2.2. V nadväznosti na odvolaciu argumentáciu žalobkyne konštatoval, že súd prvej inštancie vykonanými dôkazmi mal náležite zistený skutkový stav na prijatie záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že nadobudla vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti na základe vydržania, keď mal preukázané, že v roku 1983 prebehlo technicko-hospodárske mapovanie, na základe ktorého bola tiež určená hranica medzi pozemkami C-KN parc. č. XXXX a C-KN parc. č. XXXX, táto bola zakreslená do katastrálnej mapy a aj v čase nadobúdacích titulov tvrdených žalobkyňou už platil tento stav. Vychádzajúc z právnych titulov, na ktoré žalobkyňa poukazovala, bolo jednoznačne preukázané, že predmetom týchto titulov bola výlučne parcela tak, ako táto bola zobrazená v katastrálnej mape podľa mapovania v roku 1983. Aj v prípade, že v roku 1983 pri technicko-hospodárskom mapovaní došlo k posunu lomových bodov a nesprávnemu zakresleniu hranice medzi pozemkami, by nemalo žiaden vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva žalobkyňou, pretože táto na základe kúpnej zmluvy V XXX/XX a dedičského rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 46D/449/2017 nadobudla výlučne C-KN parc. č. XXXX, ktorá bola následne rozdelená na C-KN parc. č. XXXX/X a XXXX/X. Dobromyseľnosť držby žalobkyne k spornej nehnuteľnosti narušuje aj jej konanie, keď pred Okresným súdom Žilina v konaní sp. zn. 17C/183/2016 žiadala proti žalovaným zriadiť vecné bremeno na sporné nehnuteľnosti, ktoré malo spočívať v práve prechodu a prejazdu, teda v tomto čase sa necítila vlastníčkou pozemku. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie správne zamietol ďalšie návrhy na dokazovanie zo strany žalobkyne, a to výsluchom svedkov ohľadne toho ako sa sporné nehnuteľnosti užívali, nakoľko žalobkyňa nepreukázala titul, od ktorého by mohla byť v dobrej viere, že jej patrí vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti.

2.3. Odvolací súd v súvislosti s námičkou neodôvodnenia nevykonania dôkazov ďalej zdôraznil, že je nutné poukázať na zvukový záznam z pojednávania pred súdom prvej inštancie, kedy bolo vyhlásené uznesenie o zamietnutí návrhu na vykonanie dokazovania, ako aj písomnej zápisnice o pojednávaní zo dňa 04. novembra 2021, z ktorého je zrejmé, že súd prvej inštancie pri vyhlásení tohto uznesenia odôvodnil, prečo ostatné navrhované dôkazy nebudú vykonávané, a to vzhľadom na výsledky dokazovania a najmä na výsluch znalcov na pojednávaní 27. novembra 2019 a predložené listinné dôkazy.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) CSP, žiadajúc, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

3.1. Porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP) dovolateľka videla (i) v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, spočívajúcej v absencii odôvodnenia nevykonania ňou navrhovaného dokazovania v prvoinštančnom rozsudku, s ktorou námičkou sa odvolací súd vysporiadal odkazom na zvukový záznam z pojednávania pred súdom prvej inštancie, na ktorom pojednávaní bolo vyhlásené uznesenie o zamietnutí návrhu na vykonanie dokazovania a na písomnú zápisnicu o tomto pojednávaní, ktorými ale nie je možné sanovať nedostatky odôvodnenia rozsudku; ak by sa aj takáto možnosť pripustila, odôvodnenie nevykonania ďalších dôkazov súdom prvej inštancie na pojednávaní je nepreskúmateľné, pretože z neho nie je možné zistiť, ktoré predložené listinné dôkazy a výsluchy boli pre tento postup smerodajné a akými myšlienkovými postupmi bol súd pri vyhodnocovaní ich nadbytočnosti na preukázanie sporného vlastníckeho práva v jej prospech vedený, (ii) v osvojení si skutkového názoru súdu prvej inštancie, podľa ktorého nemohla nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním k novovytvorenému parc. č. XXXX/ X C KN, nakoľko u nej absentoval prvok dobromyseľnosti, keďže iniciovala súdne konanie vedené na OS Žilina pod sp. zn. 17C/183/2016; odvolací súd pritom nepripustil možnosť, že k iniciovaniu označeného súdneho konania ju mohli viesť a viedli iné dôvody, než predpoklad, že sa necítila byť vlastníčkou pozemku, ku ktorému sa domáhala zriadiť vecné bremeno a (iii) v potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

4. Žalovaní sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu nestotožnili s dovolacou argumentáciou žalobkyne a navrhli, aby dovolací súd podané dovolanie ako nedôvodné zamietol.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427

ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolať sa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (tu § 420 CSP v spojení s § 431 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolať sa vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

11. V danom prípade žalobkyňa vyvodila prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolať sa uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP *de facto* z nepreskúmateľnosti rozhodnutí nižších súdov založenej explicitne na absencii (rozhodnutie súdu prvej inštancie) a neprijateľnosti (odvolacie rozhodnutie) odôvodnenia nevykonania navrhovaných dôkazov (v

dovolání označených) a z nesprávných skutkových záverov.

13. Dovolateľka nepreskúmateľnosť rozhodnutí nižších súdov založila na argumentácii prevzatej z dovolania do bodu 3.1. (i) - (pozri vyššie), z ktorej argumentácie vyplýva namietaná absencia dôvodov v prvoinštančnom rozsudku o nevykonaní ňou označených navrhovaných dôkazov, ktorý nedostatok však napravil odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, k čomu dovolací súd zdôrazňuje, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu a rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že ak sa súd prvej inštancie rozhodnutím, resp. konaním, dopustí takých procesných pochybení, ktoré by inak boli dôvodom na zrušenie rozhodnutia (§ 389 CSP), čím je i proces riadneho odôvodnenia rozhodnutia, je povinnosťou odvolacieho súdu, samozrejme ak je to v danom konkrétnom prípade možné, tieto nedostatky sám odstrániť alebo napraviť v odvolacom konaní. Odvolací súd sa uvedeným riadil a absenciu odôvodnenia nevykonania dovolateľkou označených navrhovaných dôkazov v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie napravil vo svojom rozhodnutí, v dôvodoch ktorého vysvetlil, že súd prvej inštancie stranám už na pojednávaní dňa 4.11.2021, na ktorom vyhlásil dokazovanie za skončené ústne ozrejmil, že vzhľadom na výsledky dokazovania (predovšetkým výsluch znalcov na pojednávaní dňa 27. 11. 2019 a predložené listinné dôkazy), nepovažuje ich vykonanie za potrebné. I keď uvedenú argumentáciu žalobkyňa nepovažovala za dostatočnú, pretože z nej nebolo zjavné, ktoré predložené listinné dôkazy a výsluchy boli pre tento postup smerodajné a akými myšlienkovými postupmi bol súd pri vyhodnocovaní ich nadbytočnosti na preukázanie sporného vlastníckeho práva v jej prospech vedený, podľa odvolacieho súdu uvedené možno vyčítať z ostatného odôvodnenia napadnutých rozsudkov nižších súdov, v ktorom sa nižšie súdy odvolávajú na z ich pohľadu rozhodné dôkazy pri ustálení skutkového stavu veci, na ktorý potom aplikovali príslušnú hmotnoprávnú normu. Napokon za vadu zmätočnosti nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

14. I keď súdy viaže povinnosť efektívne preskúmať argumenty a dôkazné návrhy strán a vykonať ich hodnotenie vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré sa má prijať a súdy musia svoje rozhodnutia riadne odôvodniť; tieto princípy spravodlivého procesu nemožno však vykladať tak, že vyžadujú podrobnú odpoveď na každý argument strany. Dosah povinnosti odôvodniť rozhodnutie sa môže líšiť v závislosti od povahy prejednávanej veci a otázka, či súd splnil túto svoju povinnosť, môže byť zodpovedaná iba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého prípadu a po posúdení spravodlivosti procesu ako celku.

15. Dovolací súd zastáva názor, že i keď možno pripustiť v prípade žalobkyne istý zásah do základného práva na spravodlivý proces spočívajúci v absencii dôvodov nevykonania všetkých ňou označených dôkazov v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, avšak vzhľadom na oboznámenie žalobkyne s nevykonaním všetkých ňou navrhovaných dôkazov pre nadbytočnosť na pojednávaní bezprostredne pred rozhodnutím o veci, z hľadiska celkového posúdenia spravodlivosti konania dospel k názoru, že inkriminovaný zásah nebol takej intenzity, aby konanie bolo možné označiť za nespravodlivé.

16. Dovolateľka namietala i nesprávne skutkové závery v prvoinštančnom rozhodnutí - pozri bod 3.1. (iii), ktorú argumentáciu v rámci tej dovolacej bližšie nerozvinula, v dovolaní v tomto smere len rekapitulovala odvolacie konanie, odvolacie dôvody a odpoveď na ne odvolacím súdom, čo ale nie je možné považovať za dostatočne konkrétne, jasné a určité vymedzenie dovolacieho dôvodu spôsobom predpokladaným v § 431 CSP (pozri tiež 4Cdo/90/2022).

17. Dovolací súd považuje za potrebné opakovane zdôrazniť, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V

rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak existenciu týchto väd žalobkyňa v dovolaní neoznačila.

18. Na záver najvyšší súd dodáva, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmätočnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatury ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Navyše do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v zásade nepatrí ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

19. Uvedené je potom tiež reakciou na argumentáciu z dovolania uvedenú v bode 3.1. (ii).

20. Najvyšší súd preto dovolanie žalobkyne odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.